

УДК 577.158

ТЕРМОІНАКТИВАЦІЯ 5-ЛІПОКСИГЕНАЗИ КАРТОПЛІ ТА ВПЛИВ ФОСФАТИДНОЇ КИСЛОТИ НА ЕНЕРГІЮ АКТИВАЦІЇ ПРОЦЕСУ ДЕНАТУРАЦІЇ

Т. Д. СКАТЕРНА, Г. І. ХАРИТОНЕНКО, О. В. ХАРЧЕНКО

*Інститут біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України, Київ;
e-mail: skaternaya@bpci.kiev.ua*

Досліджено вплив фосфатидної кислоти (ФК) – алюстеричного активатора 5-ліпоксигенази (5-ЛО) з бульб картоплі на термодинамічні параметри термоінактивації ензиму з метою встановлення структурно-функціональних зв’язків окремих компонентів апарату ліпідного обміну: ліпоксигенази та фосфоліпідів мембрани.

Встановлено, що ФК суттєво змінює термостабільність 5-ЛО, зокрема у його присутності відбувається зростання енергії активації (E_a) денатурації ензиму в декілька разів. Подібні зміни можуть свідчити, що взаємодія фосфоліпіду ФК із 5-ЛО призводить до певних конформаційних змін ензиму, можливо обумовлених гідрофобними взаємодіями. Одержані результати дають можливість спробувати пояснити механізм дії ФК як алюстеричного активатора 5-ЛО, який здатний заміщати молекули субстрату у місцях їхнього зв’язування та підвищувати рівень утворення специфічних продуктів 5-ліпоксигеназного окислення лінолевої кислоти.

Ключові слова: 5-ліпоксигеназа, лінолева кислота, алюстеричний ефектор, фосфатидна кислота, термоінактивація.

П ероксидне окислення ліпідів клітинної мембрани характерно для всіх біологічних систем. Продуктами є гідропероксиди поліненасичених жирних кислот (ПНЖК) та їхні похідні, які називають оксиліпінами. Гідропероксиди ПНЖК утворюються завдяки хімічному окисленню або дії ензимів клітини, таких як ліпоксигенази (ЛО) [1]. Метаболізм ПНЖК (опосередкований дією ЛО) та наступні реакції каскаду перетворення метаболітів загалом складають ліпоксигеназний шлях. Ліпоксигенази (КФ 1.13.11.12) широко розповсюжені в аеробних організмах, у т.ч. рослинах. Продукти окислення 5-ліпоксигенази демонструють біологічну активність: antimікробну, фунгіцидну, беруть участь у відповіді рослини на поранення [2]. За функціональними особливостями ЛО картоплі подібна до ЛО ссавців. Для каталізу 5-ЛО необхідна сорбція ензиму на поверхні мембрани. Фосфоліпіди біологічної мембрани через фосфоліпідзв’язувальний сайт здатні впливати на активність 5-ЛО з бульб картоплі [3]. У попередніх роботах показано, що фосфатидна кислота, фосфатидилінозит, фосфатидилсерин здатні активувати, а фосфатидилхолін інгібувати перебіг ліпоксигеназного каталізу [4,5]. Також було показано, що 5-ЛО у присутності 50 мкМ фосфатидної кислоти (ФК) має два

оптимуми pH (pH_{opt}): 5,0 та 6,9. У концентрації 50 мкМ ФК здатна активувати 5-ЛО у 15 разів при pH 5,0. Крім того, 5-ЛО виявляє позитивну кооперативність щодо субстрату. Присутність ФК змінює значення коефіцієнта Хілла (h) щодо субстрату лінолевої кислоти. У випадку недостатності субстрату ензим виявляє позитивну кооперативність щодо ФК, приєднуючи від 3-х до 4-х молекул ефектора при pH 5,0, тобто фосфоліпід виступає як алюстеричний регулятор 5-ЛО [6].

З метою перевірити чи впливає ФК на термодинамічні параметри термоінактивації ензиму досліджено термоінактивацію 5-ЛО з бульб картоплі за відсутності та у присутності фосфоліпіду при pH 5,0 та 6,9.

Матеріали і методи

У роботі використовували лінолеву кислоту (ЛК), луброл РХ, фосфатидну кислоту (Sigma, США), ДЕАЕ-Toyopearl (Toyo Soda, Японія), бутил-сефарозу (Pharmacia, Швеція), бромтимоловий синій (Serva, Німеччина), кислоти, солі, луги кваліфікації хх і осч.

5-ЛО з бульб картоплі виділяли за методом, описаним у роботі [5]. Питома активність препарату ензиму складала $2,6 \cdot 10^{-4}$ М/хв на 1 мг протеїну.

Термоінкубацію 5-ЛО проводили при температурі: 30, 40, 50, 60 та 70 °С. Попередньо 5–7,6 мкг ензиму за допомогою діалізу переводили в 0,1 М натрій-фосфатний (рН 6,9) або 0,1 М натрій-ацетатний (рН 5,0) буферні розчини, які потім інкубували при відповідній температурі. При дослідженні впливу ФК на термоінактивацію 5-ЛО, ензим інкубували у присутності цього фосфоліпіду при відповідній температурі. Дію температурного чинника припиняли, занурюючи проби у воду з льодом. Після термоінкубації, розчин ензиму з ФК (15 або 50 мкМ) переносили до реакційної суміші (загальним об'ємом 2,5 мл), яка містила 0,1 М натрій-фосфатний (рН 6,9) або 0,1 М натрій-ацетатний (рН 5,0) буферні розчини; 0,02% лубролу РХ; 100 мкМ ЛК. За перебіgom реакції спостерігали при λ 235 нм, що відповідає максимуму поглинання сполученого дієнового хромофору в молекулі гідропероксиду ЛК. Реакцію проводили при постійній температурі $25 \pm 0,1$ °С. Молярний коефіцієнт поглинання продукту реакції вважали рівним $23\,000\text{ M}^{-1}\cdot\text{cm}^{-1}$ [5]. Кінетичні вимірювання проводили на спектрофотометрі Specord M-40 (Carl Zeiss, Німеччина).

Константу іонізації бромтимолового синього визначали спектрофотометрично за поглинанням при 620 нм в інтервалі рН від 4,5 до 9,2. Концентрація індикатору становила 0,00045%. Вимірювання проводили при температурі 23 ± 1 °С.

Результати та обговорення

Відомо, що 5-ЛО ссавців демонструє високу спорідненість до фосфоліпідів мембраниного матриксу завдяки наявності в його будові N-кінцевого β -складчастого домену [7], побудованого гідрофобними амінокислотами. З робіт [5,6] видно, що фосфоліпіди мембрани здатні впливати на активність 5-ЛО та можуть бути алостеричними регуляторами ензиму за рахунок заміщення молекул субстрату ЛК у регуляторному центрі. У разі ФК спостерігається різний вплив на ензим. У присутності 50 мкМ ФК спостерігається два рН_{опт.} дії 5-ЛО – 5,0 та 6,9. Так, при рН 5,0 ФК активує 5-ЛО у 15 разів. За таких умов значення максимальної швидкості реакції (V_{max}) збігається зі значенням V_{max} ліпоксигеназної реакції без ефектора при рН 6,9 [6].

Термоінактивацію досліджували при двох значеннях рН – 6,9 та 5,0 – без та у присутності 15 і 50 мкМ ФК відповідно (рис. 1). Залежність інактивації 5-ЛО від часу описується кінетикою першого порядку, тому константу

швидкості (k) інактивації визначали відповідно до рівняння:

$$\log (A_0/A_t) = -(k/2,303)t,$$

де A_0 – початкова ензиматична активність, A_t – активність після нагріву для часу t . Нахил кривої визначали методом лінійної регресії, константи швидкості графічно представляли в координатах Арреніуса. Енергію активації (E_a) розраховували з нахилу залежності $\ln(k)$ від $1/T$ відповідно до рівняння:

$$\ln(k) = -E_a/RT + c,$$

де R – газова постійна ($8,314\text{ Дж}\cdot\text{моль}^{-1}\text{K}^{-1}$) та T – температура в K (рис. 2) [8].

Згідно з даними літератури значення E_a для ліпоксигеназ залежно від джерела та температурного інтервалу (від 40 до 100 °С) знаходиться в діапазоні 65–655 кДж/моль [9]. У роботі [10] значення E_a для 5-ЛО при термоінкубації ензиму у буферному розчині (рН 6,3) дорівнює 27,7 кДж/моль і нижче порівняно з результатами, одержаними раніше – 40,8–46,5 кДж/моль [11] та в цій роботі при рН 6,9 – 175,6 кДж/моль (таблиця). Можливо це пояснюється різними умовами проведення експерименту та ступенем очистки препарату ензиму. Хоча для ліпоксигеназ томату значення E_a термоінактивації дорівнює 191 кДж/моль [9]. Також на термодинамічний показник ензиму впливає середовище інкубації. Інкубація 5-ЛО в міцелярній системі [10], яка модельє мембральну поверхню, призводить до збільшення енергії активації ензиму в 1,6 раза, що свідчить про певні конформаційні перебудови молекули при взаємодії з поверхнею міцел. Це підтверджується дослідженнями сорбції рекомбінантної 5-ЛО людини на поверхню фосфатидилхолінових везікул методом флуоресцентної спектроскопії [7].

Як видно з таблиці, швидкість інактивації 5-ЛО залежить від рН реакційного середовища. Значення констант швидкості k термоінактивації при рН 6,9 (рис. 1) значно менші, ніж при рН 5,0. У той самий час, значення E_a при рН 6,9 в 3,6 раза вище порівняно зі значенням E_a при рН 5,0 (рис. 2). У літературі описано випадки коли швидкість інактивації залежить від рН [8] та складу розчину, в якому знаходитьсь ензим. Аналогічні результати було отримано для ЛО гороху коли зміна рН істотно впливала на швидкість інактивації, але при цьому мало змінювала значення енергії активації [8]. окремо треба зазначити, що рН середовища також впливало на температурний діапазон досліджень. При нейтральному

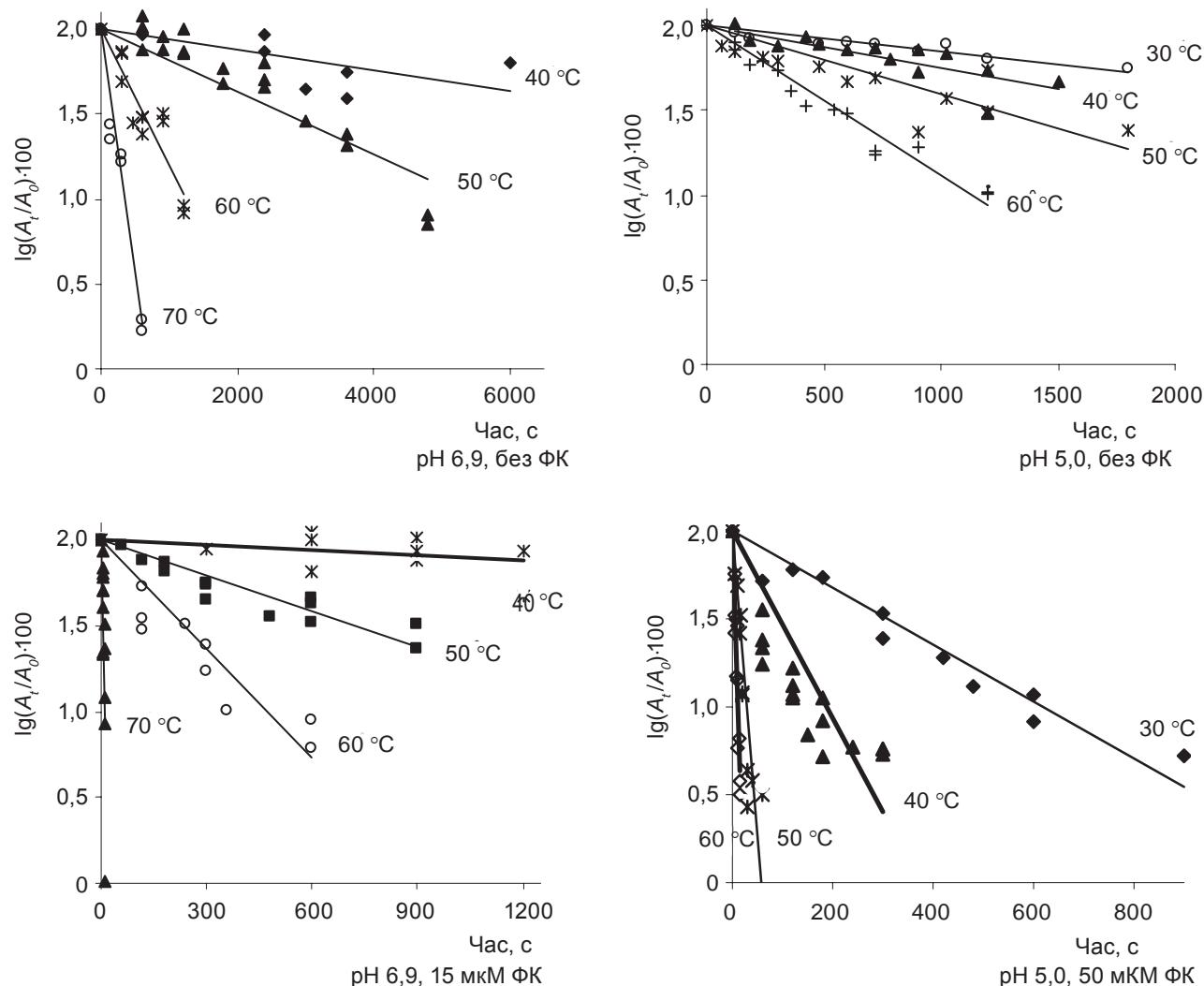

Рис. 1. Залежність логарифма $(A_t/A_0) \cdot 100$ від часу інкубації 5-ліпоксигенази при рН 6,9 та 5,0 без/з фосфатидною кислотою при концентрації 15 та 50 мкМ відповідно

pH ензим стабільніший, протягом 120 хв при 30 °C інактивація 5-ЛО не спостерігається. Це можна пояснити тим, що джерело ензиму – картопля – рослина теплолюбива і потребує для вегетації достатньо високої температури. Оптимальний температурний діапазон ензиму при pH 5,0 знаходитьться в інтервалі від 30 до 60 °C, тоді як за звичайних умов при pH 5,0 активність 5-ЛО невисока [6].

У свою чергу, присутність фосфоліпіду ФК також суттєво змінює значення k та E_a . При pH 6,9 значення E_a збільшується у 1,16 раза, а при pH 5,0 енергія активації денатурації зростає у 2,6 раза. Аналогічна закономірність простежується в разі впливу ФК на активність 5-ЛО (pH 6,9) у присутності 15 мкМ ФК (концентрація, при якій спостерігається максимум активації 5-ЛО) активність ензиму зростає у

1,5 раза, тоді як при концентрації 50 мкМ ФК (pH 5,0) активність збільшується у 15 разів [6]. Схожий вплив на E_a спостерігається при інкубації 5-ЛО у присутності 0,1 мМ розчину додецилсульфату натрію при нейтральних значеннях pH. Додецилсульфат натрію схожий за будовою до ФК і вважається алостеричним регулятором 5-ЛО. Встановлено, що E_a інактивації ензиму зростає в 2,5–3,7 раза порівняно з результатами, одержаними при термоінкубації 5-ЛО у буферному розчині [9]. Це передусім свідчить про безпосередню взаємодію амфіфільних сполук з ензимом та конформаційні перебудови молекули 5-ЛО у присутності ФК і додецилсульфату натрію. Хоча вплив двох сполук на термодинамічний показник схожий, під час подальшого аналізу їхнього впливу на ензим спостерігається різниця у долі специфіч-

Значення констант швидкості термоінактивації (k) 5-ліпоксигенази та енергії активації денатурації ензиму E_a ($M \pm m$, $n = 3-4$)

Умови експерименту	Константа швидкості термоінактивації, $k \cdot 10^3$, с^{-1}					E_a , кДж/моль
	30 °C	40 °C	50 °C	60 °C	70 °C	
Без ФК рН 6,9	—	$0,0076 \pm 0,0002$	$0,23 \pm 0,02$	$0,76 \pm 0,02$	$2,76 \pm 0,02$	175,60
15 мкМ ФК рН 6,9	—	$0,0600 \pm 0,0047$	$0,53 \pm 0,03$	$6,10 \pm 0,07$	$73,90 \pm 2,60$	205,03
Без ФК рН 5,0	$0,175 \pm 0,030$	$0,25 \pm 0,04$	$0,43 \pm 0,05$	$1,10 \pm 0,05$	—	48,30
50 мкМ ФК рН 5,0	$1,367 \pm 0,070$	$5,60 \pm 0,30$	$41,56 \pm 7,10$	$96,33 \pm 5,95$	—	124,90

них продуктів, синтезованих 5-ЛО в їхній присутності. 5-ЛО з бульб картоплі конвертує ЛК в основному в 9-E,Z-гідропероксид ЛК (приблизно 90% від загальної суми синтезованого гідропероксиду). Внесення 100 мкМ до-децилсульфату натрію провокує зростання до 60% неспецифічних продуктів неензиматичного походження (вільних радикалів). Подібна за будовою, але природного походження, ФК у концентрації 30–80 мкМ під час порівняльного аналізу впливу інгібітора вільнорадикального процесу 4-гідрокси-ТЕМПО, навпаки, знижує рівень неензиматичних процесів на 15–50% при кислому рН, ніж у відсутності

ефектора [6]. Таким чином, цей фосфоліпід здатен підтримувати необхідну конформацію молекули протеїну в разі локальної зміни рН примембранного середовища протягом гомеостазу рослинної клітини, що підтверджується зміною значення E_a під впливом ФК. Загалом, зміна конформації ліпоксигеназ у присутності алостеричних регуляторів на сьогодні не досліджена.

Оскільки при цій концентрації ФК здатна утворювати міцели (критична константа міце-лоутворення для ФК при рН 5,0 – 0,13 мМ, а при рН 8,0 – 0,77 мМ [12]), взаємодія між ензимом та фосфоліпідом під час термоінкубації

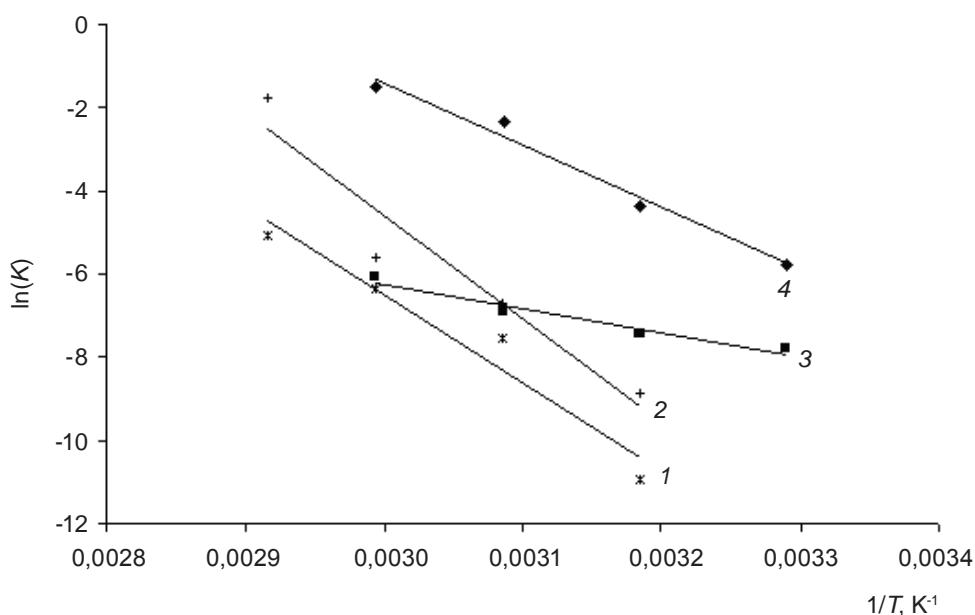

Рис. 2. Залежність логарифма константи швидкості термоінактивації 5-ліпоксигенази від оберненого значення температури при рН 6,9 та 5,0 без/з фосфатидною кислотою при концентрації 15 і 50 мкМ відповідно: 1 – без ФК, рН 6,9; 2 – 15 мкМ ФК, рН 6,9; 3 – без ФК, рН 5,0; 4 – 50 мкМ ФК, рН 5,0

відбувається на межі розподілу фаз: вода–міцела, де може виникати приповерхневий зсув значень pH. Відповідно будуть змінюватись заряд і конформація молекули протеїну та умови каталізу. Для визначення вірогідних змін pH на поверхні міцел ФК досліджено іонізацію ліпофільного індикатору бромтимолового синього (БТС). Крива іонізації БТС у присутності міцел ФК (рис. 3, крива 2) при pH 5,0–6,0 характеризується зсувом у кислу область pH приблизно на одиницю, що свідчить про залуження приповерхневого шару міцел; та у лужну область на ~ 0,5 одиниць при pH 7,5–8,5, що вказує на закислення порівняно з водним розчином (рис. 3, крива 1).

Вплив ФК на активність ензиму має різну ефективність, яка залежить від pH реакційної суміші. Так, при pH 5,0 ФК активує 5-ЛО у 15–20 разів, а при pH 6,9 тільки у 1,2 раза. Отже, ефект ФК, значною мірою визначається ступінню іонізації фосфоліпіду. При pH 6,9 та 5,0 молекули ФК знаходяться у частково депротонованій формі (pK ФК 3,8 та 8,5 [13]) і очевидно, що зі збільшенням депротонованої частки молекул ФК вплив на активність ензиму зменшується. З іншого боку, ізоелектрична точка 5-ЛО відповідає pH 4,94 [14], отже логічно припустити, що в умовах, близьких до ізоелектричної точки ензиму, частка іонізованих груп протеїну значно менша, ніж при нейтральному pH. Наведені факти свідчать про те,

що визначальними у взаємодії ензиму з алостеричним регулятором є гідрофобні зв'язки. Отже, вплив ФК на зміну E_a денатурації 5-ЛО можливий за рахунок гідрофобних взаємодій між фосфоліпідом та молекулою протеїну, які ведуть до конформаційних змін ензиму. Такий механізм взаємодії ФК з 5-ЛО пояснює здатність ензиму приєднувати від 3 до 4 молекул ефектора при pH 5,0 за недостатністю субстрату (позитивна кооперативність за ФК [6]). Раніше було показано подібний ефект ФК як алостеричного модифікатора для іншого ензиму – фосфоліпази С-γ1, який також вважають гетерофазним [15]. Автори припускають, що ФК приєднується до С-кінцевого домену фосфоліпази С-γ1, гомологічного регуляторному домену протеїнкінази С і є кальцій- та ліпідозв'язувальною ділянкою. Така структура молекули ліпази функціонально та за будовою подібна до збагаченого залишками гідрофобних амінокислот N-кінцевого домену ліпоксигеназ [3,16], де, гіпотетично, локалізовано регуляторну ділянку.

Узагальнюючи, треба відзначити, що ФК суттєво змінює термостабільність 5-ліпоксигенази з бульб картоплі. Зокрема, у присутності цього фосфоліпіду відбувається зростання E_a денатурації при нейтральних та кислих pH розчину. Подібні зміни можуть свідчити про те, що взаємодія фосфоліпіду ФК із 5-ліпоксигеназою призводить до певних конформа-

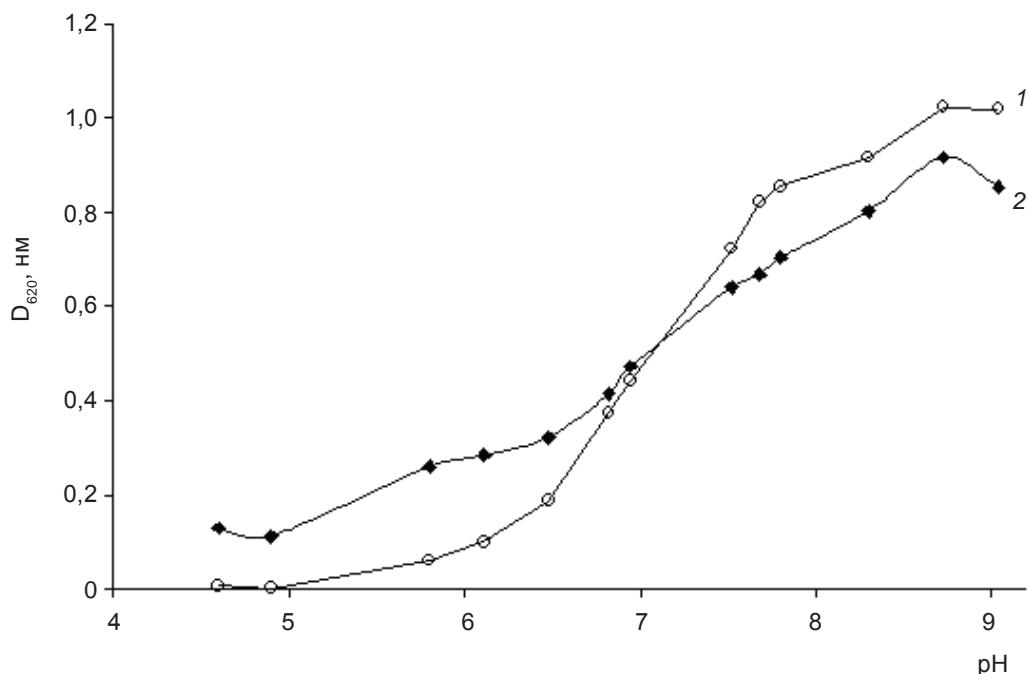

Рис. 3. Залежність іонізації бромтимолового синього від pH: 1 – водний розчин; 2 – міцели ФК

ційних змін у молекулі ензиму і, можливо, такий вплив відбувається за рахунок гідрофобних взаємодій. Одержані результати дають можливість спробувати пояснити механізм дії алостеричного регулятора на 5-ліпоксигеназу. У подальшому встановлення функціональних зв'язків окремих компонентів апарату ліпідного обміну (ліпоксигеназ, фосфоліпаз та їхніх метаболітів) дозволило б розширити існуючі уявлення про біологічне значення компартменталізації процесів метаболізму ліпідів у живій клітині.

ТЕРМОИНАКТИВАЦИЯ 5-ЛИПОКСИГЕНАЗЫ КАРТОФЕЛЯ И ВЛИЯНИЕ ФОСФАТИДНОЙ КИСЛОТЫ НА ЭНЕРГИЮ АКТИВАЦИИ ПРОЦЕССА ДЕНАТУРАЦИИ

Т. Д. Скатерная, А. И. Харитоненко,
О. В. Харченко

Институт биоорганической химии и
нефтехимии НАН Украины, Киев;
e-mail: skaternaya@bpci.kiev.ua

Исследовано влияние фосфатидной кислоты (ФК) – аллостерического активатора 5-липоксигеназы (5-ЛО) из клубней картофеля на термодинамические параметры термоинактивации энзима с целью определения структурно-функциональных связей отдельных компонентов аппарата липидного обмена: липоксигеназ и фосфолипидов мембран.

Установлено, что ФК существенно изменяет термостабильность 5-ЛО, а именно, в присутствии данного фосфолипида происходит увеличение энергии активации E_a денатурации энзима в несколько раз. Подобные изменения могут свидетельствовать о том, что взаимодействие фосфолипида ФК с 5-ЛО приводит к некоторым конформационным изменениям энзима, возможно обусловленным гидрофобными взаимодействиями. Полученные результаты дают возможность объяснить механизм действия ФК как аллостерического активатора 5-ЛО, способного замещать молекулы субстрата в местах их связывания и повышающего уровень образования специфических продуктов 5-липоксигеназного окисления линолевой кислоты.

Ключевые слова: 5-липоксигеназа, линолевая кислота, аллостерический эффектор, фосфатидная кислота, термоинактивация.

THERMOINACTIVATION OF POTATO 5-LIPOXYGENASE AND EFFECT OF PHOSPHATIDIC ACID ON ACTIVATION ENERGY OF DENATURATION

T. D. Skaterna, G. I. Kharitonenko,
O. V. Kharchenko

Institute of Bioorganic Chemistry and
Petroleum Chemistry, National Academy
of Sciences of Ukraine;
e-mail: skaternaya@bpci.kiev.ua

Summary

The investigation aim was to establish the structural-functional relations of individual lipid metabolism components: enzymes – lipoxygenases and membrane phospholipids. Influence of phosphatidic acid (PA) – allosteric activator of potato tuber 5-lipoxygenase (5-LO) – on thermoinactivation thermodynamic parameters of enzyme was studied.

It was established that PA changes essentially the 5-LO thermostability, namely activation energy E_a of enzyme denaturation increases several times in this phospholipid presence. Such changes can evidence that PA interaction with 5-LO leads to conformational changes of enzyme probably due to hydrophobic interactions. Obtained results give a possibility to interpret the action mechanism of PA as 5-LO allosteric activator, which can displace the substrate molecules in binding sites and increase the level of formation of specific products of linoleic acid oxygenation by 5-LO.

Key words: 5-lipoxygenase, linoleic acid, allosteric effector, phosphatidic acid, thermoinactivation.

1. Liavonchanka A., Feussner I. // J. Plant Physiology. – 2006. – **163**. – P. 348–357.
2. Grechkin A. N., Tarchevsky I. A. // Russ. J. Plant Physiol. – 1999. – **46**, N 1. – P. 132–142.
3. Hornig C., Albert D., Fisher L. et al. // J. Biol. Chem. – 2005. – **280**, N 29. – P. 26913–26921.
4. Butovich I. A., Babenko V. M., Livarchuk L. V. et al. // Biochem. – 1991. – **56**, N 12. – P. 1077–1081.
5. Kharitonenko G. I., Kharchenko O. V. // Biopolymers and Cell. – 2008. – **24**, N 3. – P. 254–259.
6. Скатерна Т. Д., Харченко О. В. // Укр. біохім. журн. – 2008. – **80**, № 3. – С. 21–29.
7. Pand A. H., Shan Qin, Tatulian S. A. // Biophys. J. – 2005. – **88**. – P. 4084–4094.

8. Anthon G. E., Sekin Y., Watanabe N., Barrett D. M. // J. Agric. Food Chem. – 2002. – **50**. – P. 6153–6159.
9. Rodrigo D., Jolie R., Loey A. V., Hendrickx M. // Eur. Food Res. Technol. – 2006. – **222**. – P. 636–642.
10. Харитоненко Г. І., Скатерна Т. Д., Мельник А. К. та ін. // Укр. біохім. журн. – 2008. – **80**, № 3. – С. 31–39.
11. Park K-H., Kim Y-M., Lee C-W. // J. Agric. Food Chem. – 1988. – **36**. – P. 1012–1015.
12. King M., Marsh D. // Biochemistry. – 1987. – **26**. – P. 1224–1231.
13. Abramson M. B., Katzman R., Wilson C. E., Gregor H. P. // J. Biol. Chem. – 1964. – **239**. N 12. – P. 4066–4072.
14. Mulliez E., Leblanc J.-P., Girerd J.-J. et al. // BBA. – 1987. – **916**, N 1. – P. 13–23.
15. Jones G. A., Carpenter G. // J. Biol. Chem. – 1993. – **268**, N 28. – P. 20845–20850.
16. Kulkarni S., Das S., Funk C. D. et al. // Ibid. – 2002. – **277**, N 15. – P. 13167–13174.

Отримано 05.08.2009